‘Unbounding Ground’ (Re)generatie: Maken met, aandacht schenken aan

Lucinda McLean

TITEL	verschillende, o.a. ‘Unbounding Ground’
DOCENT	Lucinda McLean
INSTELLING	RMIT University en University of Melbourne, AU
TYPE	studio
JAAR	2003-heden
CURRICULUM	bachelor en master
DUUR	1 semester per cursus
GROEPSGROOTTE	ca. 14
ECTS	15

Mijn moeder studeerde in de jaren 1950 natuur wetenschappen aan de universiteit van Melbourne, precies in de periode dat het vak plantenecologie werd geïntroduceerd. Het vormde een aanvulling op de hoofdvakken die destijds werden aangeboden: plantkunde, dierkunde en geologie. Plantenecologie was haar lievelingsvak.

Nadat ze haar wetenschappelijke studie had afgerond, trouwde ze met mijn vader en kreeg ze in tien jaar tijd zes kinderen. Als ze een man was geweest, had ze zich ongetwijfeld ontwikkeld tot ‘een toonaangevende wetenschappelijke deskundige’. In plaats daarvan combineerde ze diverse functies in het onderwijs met een rijk leven, waarin zij haar kinderen opvoedde en de professionele loopbaan van mijn vader ondersteunde. Zij leidde het leven van een ‘toonaangevende amateur’.

Ik vermoed dat haar positie buiten de dominante, mensgerichte wetenschappen – zoals de discipline van haar vader, die als plantenpatholoog werkzaam was bij de CSIRO – haar in staat stelde vast te houden aan haar fascinatie voor de ecologie.[1] Die bekoring werd van generatie op generatie aan de vrouwen in haar familie doorgegeven. Zo werd er van jongs af aan aandacht besteed aan de relaties tussen (en de co-evolutie van) levende organismen zoals mycorrhiza: de wederkerige relatie tussen schimmels en plantenwortels. Dit maakte dat zij één was met haar omgeving, in plaats van ervan los te staan. Haar zijn was een *zijn met*, ze *schonk aandacht aan*.

Na te zijn opgevoed met dit bewustzijn voor de relaties tussen de ‘dingen’ en te hebben geleerd om te *zijn met* en *aandacht te schenken aan* ging ik architectuur studeren. Ik werk locatiespecifiek en mijn praktijk

1
CSIRO staat voor Commonwealth Scientific and Industrial Research Organisation. De vader van mijn moeder werkte aan remedies voor gewasaandoeningen in de landbouw.

‘Unbounding Ground’ (Re)generation: Making with, Attending

Lucinda McLean

TITLE	various, including ‘Unbounding Ground’
TUTOR	Lucinda McLean
INSTITUTE	RMIT University and the University of Melbourne, AU
TYPE	studio
YEAR	2003-ongoing
CURRICULUM	Bachelor and Master
LENGTH	each design studio runs for 1 semester
GROUP SIZE	c. 14
ECTS	15

My mother studied science at the University of Melbourne in the 1950s when plant ecology was first introduced as a subject. It was an addition to the main subjects taught at the time: botany, zoology and geology. It was her favorite subject.

She finished her science degree, married my father and over ten years had six children. Had she been a man I’m sure that my mother would have gone on to be a ‘distinguished authority’ in science. Instead, she entwined various jobs in education into her full life, caring for six children and supporting my father’s professional career. She led her life as a ‘distinguished amateur’.

I speculate that her position outside of the dominant, human-focused sciences, – such as the science of her father who was a plant pathologist at CSIRO – allowed her to maintain her entrancement with ecology.[1] Entrancement passed down through generations of women in her family, where from an early age a regard was engendered for relationships and co-evolution of living organisms, such as mycorrhizae, the mutualistic relationship between fungi and plant roots. This placed her within the environment and not separate from it. A being *with*, an *attending*.

Brought up with this regard for the relationships between things, and learning to be *with* and *attend*, I studied architecture. My practice is place-based, combining making, hands-on environmental regeneration and teaching.

Over the last few years, while I care for my now elderly mother, I have been making a slowly evolving cyanotype image *with* her, titled *Making Visible, Capturing the Time and Labour of Caring*. This image is part

1
CSIRO is the Commonwealth Scientific and Industrial Research Organisation. My mother's father worked on cures for diseases in agriculture.

bestaat uit een combinatie van maken, praktische ecologische regeneratie en onderwijs.

In de afgelopen jaren heb ik, terwijl ik voor mijn inmiddels bejaarde moeder zorg, samen *met* haar gewerkt aan een zich langzaam ontwikkelende, cyanotypische afbeelding, getiteld *Making Visible, Capturing the Time and Labour of Caring*. De afbeelding is onderdeel van een gelaagd, doorlopend project getiteld *(Re)generation*, waartoe ook een aantal ontwerpcursussen behoren, die ik geef op locaties langs de kust van Westernport, een landelijke regio op ongeveer een uur rijden van Melbourne. *Making Visible* is een cumulatieve afbeelding van de seizoensveranderingen in de tuin die ik (met behulp van de ecologische kennis en fascinatie die ik van mijn moeder heb meegekregen) nieuw leven heb ingeblazen. De cyanotypie is een zeer vroege vorm van fotografie; de afdrukken worden gemaakt *met* inheemse flora door ze direct door de zon te laten belichten.[2]

2
Cyanotypie – ik ben geïnspireerd door de cyanotypische afbeeldingen van algen van Anna Atkins uit 1843-1853; dit procedé is een van de vroegste vormen van fotografie.

Making visible – Capturing the time and labour of caring/ Zichtbaar maken – Het vastleggen van de tijd en arbeid die zorg met zich meebrengt
Plant Species, from left to right/ Plantensoorten van links naar rechts:
04/12/22 Kidney weed/ nierkruid **(Dichondra repens)**
03/01/23 Wallaby grass/ wallaby gras **(Austrodanthonia caespitosa)**
06/01/23 Bottle-daisy/ madeliefje **(Lagenophora stipitata)**
12/01/23 Native geranium/ inheemse geranium **(Pelargonium australe)**
15/01/23 Sweet Bursaria/ inheemse sleedoorn **(Bursaria spinosa)**
15/01/23 Kangaroo grass/ kangoeroe gras **(Themeda triandra)**
19/02/23 Wonga vine/ wonga-wonga klimplant **(Pandorea pandorana)**
19/02/23 Hop bitter-pea (Daviesia latifolia)

of an ongoing, layered project *(Re)generation*, including teaching studios, along the coastal edge of Westernport, a rural area about an hour's drive from Melbourne. *Making Visible* is a cumulative image made across seasonal change of the garden I have been regenerating using ecological knowledge and entrancement passed down from my mother. A very early form of photography, these cyanotype prints are direct exposures made in sunlight *with* indigenous flora.[2]

Like the cumulative cyanotype image that becomes exposed over time *with* natural occurrences, in the teaching work at RMIT University and more recently the University of Melbourne, student projects seek to position and design architecture in ways to register and entwine *with* ecological time and ecological systems. Where processes and outcomes unfold over time(s) and resist fixity.

Spending time in place is fundamental to the design approach

2
Cyanotype – I was inspired by Anna Atkin's 1843-1853 cyanotype prints of algae, this process is one of the earliest forms of photography.

04-03-25 Ten minutes on a sunny day is enough to expose the cyanotype print. The print is made with the vegetation not of it. It is, at the same time, making both my mother's life and the plants visible/ 04-03-25 Op een zonnige dag is 10 minuten voldoende om een cyanotypische afbeelding te maken. De afdruk wordt gemaakt met de vegetatie, niet van de vegetatie, en maakt zowel het leven van mijn moeder als de planten zichtbaar

De belichting van cumulatieve cyanotypische afbeeldingen vindt in de loop van de tijd plaats *met* behulp van natuurlijke omstandigheden. Op vergelijkbare wijze zoeken studenten tijdens hun studie aan de Royal Melbourne Institute of Technology, en meer recent ook aan de University of Melbourne, naar manieren om architectuur zodanig te positioneren en vorm te geven dat ze bekend en verweven raakt *met* de ecologische tijd en *met* ecologische systemen. Op die manier ontvouwen processen en resultaten zich in de loop van de tijd, in verzet tegen de idee van onveranderlijkheid.

Voor de ontwerpbenadering waar deze cursussen op zijn gebaseerd, is het van groot belang dat de studenten tijd op locatie doorbrengen. Zo leren ze om ergens *aandacht aan te schenken,* zodat ze *ermee* kunnen werken. *Aandacht schenken aan* betekent zowel tegenwoordig zijn, als opmerkzaam zijn. Het heeft tijd nodig en maakt een meer dan visuele en momentane soort observatie mogelijk. Tijdens de meest recente ontwerpcursus, getiteld Unbounding Ground en geïnspireerd op de filosofie van Ngarnga Biik (Country Learning), kampeerden we twee nachten op locatie. We liepen met een Inheemse cultuurgids, we liepen samen en we liepen alleen.[3] We merkten dat ons vermogen om *aandacht te schenken aan* veranderde; we werden ons bewuster van onze zintuigen en ontvankelijker voor de veranderingen om ons heen – de afdruk van blote voeten op de aarde; het ochtendgezang van vogels; de atmosferische omstandigheden. Ik merkte dat we het Land als leraar begonnen te begrijpen doordat we er *aandacht aan schonken*.

Ik ben de generaties vrouwen die mij voorgingen dankbaar. Ik weet hun gevoeligheid op waarde te schatten, ook al werden ze in hun eigen tijd meestal gemarginaliseerd. Ik geloof dat er in dit opzicht een verandering gaande is. In Australië valt deze samen met een verschuiving naar een bekrachtigende, regeneratieve, antikoloniale opvatting van wonen; een opvatting die waarde hecht aan de kennis van onze Eerste Bewoners en die de rol van vrouwen zichtbaarder maakt.

Vertaling: InOtherWords, Maria van Tol

3
Carolyn Briggs, Karen Anderson en Ann Slater, 'Learning, Unlearning and Relearning History in Early Childhood Education', in: Rebecca Cairns, Aleryk Fricker en Sara Weuffen (red.), *Decolonising Australian History Education* (Abingdon: Routledge, 2024), 87-106.

of the studios. It is how students learn to *attend* in order to work *with*. *Attending* is both being present and being alert, it occurs over duration and allows for observation beyond the visual and what is present in one moment. For the most recent teaching studio titled Unbounding Ground, inspired by the philosophy of Ngarnga Biik (Country Learning), we spent two nights camping on site. We walked with an Indigenous cultural guide, we walked together, we walked alone.[3] We noticed the change in our capacity to *attend;* more aware of our senses and receptive to the changes around us – the step of bare feet on ground; the dawn chorus; the atmospheric conditions. I noticed that by *attending* we could begin to understand Country as teacher.

I am grateful to the generations of women who came before me. I appreciate their sensitivity, even though they were mostly marginalised in their own time. I believe that this is shifting. In Australia this aligns with a strengthening, regenerative, counter-colonial understanding of dwelling; one that values knowledges shared by our First Peoples and makes more apparent the roles that women play.

3
Carolyn Briggs, Karen Anderson and Ann Slater, 'Learning, Unlearning and Relearning History in Early Childhood Education', in: Rebecca Cairns, Aleryk Fricker and Sara Weuffen (eds.), *Decolonising Australian History Education* (Abingdon: Routledge, 2024), 87-106.